

Danielin kirja - numero kolmekymmentäkolme

*Jumalan ”sinetti” painettuna sunnuntailain säätämisen hetkellä:
profeetallinen analyysi Danielin 6. luvusta*

Jeff Pippenger
2023-12-28

Jumalan ”sinetti”, joka voidaan nähdä, painetaan sunnuntailakiasetuksen yhteydessä.

”Kukaan meistä ei koskaan saa Jumalan sinettiä, niin kauan kuin luonteessamme on yksikin tahra tai lika. Meidän tehtäväksemme jää korjata luonteemme viat, puhdistaa sielun temppeli kaikesta saastaisuudesta. Silloin myöhäissade lankeaa meidän päällemme, niin kuin varhaissade lankesi opetuslasten ylle helluntaipäivänä....”

”Mitä teette, veljet, tässä suuressa valmistautumisen työssä? Ne, jotka liittyvät maailmaan, omaksuvat maailmallisen muotin ja valmistautuvat pedon merkkiä varten. Ne, jotka eivät luota itseensä, jotka nöyrytyvät Jumalan edessä ja puhdistavat sielunsa totuutta tottelemalla, omaksuvat taivaallisen muotin ja valmistautuvat Jumalan sinettiä varten otsaansa. Kun käsky käy ulos ja leima painetaan, heidän luonteensa pysyy puhtaana ja tahrattomana iankaikkisesti.”
Testimonies, osa 5, 214, 216.

Daniel saa sinetin, joka voidaan nähdä, kun hänet heitetään leijonain luolaan; siten tämä luku kuvaa sunnuntailakiasetusta.

Silloin nämä miehet ryntäsivät kuninkaan luo ja sanoivat kuninkaalle: Tiedä, oi kuningas, että meedialaisten ja persialaisten laki on se, ettei mitään kuninkaan vahvistamaa säädöstä tai asetusta voida muuttaa. Silloin kuningas käski, ja Daniel tuotiin ja heitettiin leijonain luolaan. Niin kuningas puhui ja sanoi Danielille: Sinun Jumalasi, jota sinä lakkaamatta palvelet, hän on pelastava sinut. Ja kivi tuotiin ja pantiin luolan suulle; ja kuningas sinetöi sen omalla sinettisormuksellaan ja ylimystensä sineteillä, ettei Danielia koskevaa päätöstä muutettaisi.
Daniel 6:15–17.

Kertomus ei pääty siihen, mutta se päättyy siihen, mistä se alkaa. Danielin kuudennen luvun tapahtumakulku havainnollistaa liittoumaa, jota johtivat ensisijaisesti satakaksikymmentä ruhtinasta ja kaksi alempaa presidenttiä, mutta johon kuuluivat myös neuvonantajat, päälliköt ja käskynhaltijat. Tämä viisiosainen liitto muodostettiin pettämään kuningasta, jotta tämä ryhtyisi vainoamaan Danielia. Kertomus päättyy heidän tuomioonsa, sillä he havainnollistavat erityistä tuomiota, joka tapahtuu sunnuntailain yhteydessä; tuomiota, joka ei kohdistu niihin, jotka edustavat Danielia tai kuningasta, vaan niihin, jotka pettivät kuninkaan.

Ja kuningas käski, ja ne miehet, jotka olivat syyttäneet Danielia, tuotiin esiin, ja heidät heitettiin leijonain luolaan, sekä he itse, heidän lapsensa että heidän vaimonsa; ja leijonat saivat heistä vallan ja murskasivat kaikki heidän luunsa jo ennen kuin he ennättivät luolan pohjalle.
Daniel 6:24.

Profetallisessa tapahtumakulussa valtio joutuu aina kirkon pettämäksi, ja kuudes luku osoittaa sen petoksen, joka toteutettiin kuningasta vastaan. Sen jälkeen kun Ahab oli nähnyt Jumalan voiman väkevän ilmestyksen Karmelinvuorella, Elia johdatti hänet sateen halki takaisin Iisebelin luo. Ahabilla ei ollut mitään syytä ajatella, ettei Iisebeliin tekisi vaikutusta Jumalan voiman voimallinen todistus, mutta Ahabia oli petetty suhteessa Iisebelin syvälle juurtuneeseen vihaan Eliaa kohtaan. Kertomus Eliasta vastakkainasettelussa Ahabin ja Iisebelin kanssa toistuu jälleen kertomuksessa Johannes Kastajasta (joka oli Elia), Herodeksesta ja Herodiaasta.

Kun juopunut Herodes syntymäpäivänään lupasi Salomelle (Herodiaan tyttäreille) puolet valtakunnastaan, hän ei odottanut, että Herodias vaatisi Johanneksen päätä. Kuninkaat, olipa kyse Ahabista, Herodeksesta tai Dariuksesta, joutuvat epäpuhtaan naisen pettämiksi Iisebelin väärin profeettojen tanssin, Herodiaan tyttären tanssin tai Danielin kertomuksessa esiintyvän viisinkertaisen liittouman kautta. Myös Pilatus joutui turmeltuneen papiston pettämäksi; se edusti juutalaista ”kirkkoa”, ja kirkko symboloi naista.

Petos on profeettallisen skenaarion ominaispiirre, ja kolmannen Vitsauksen islam on se valhe, jota käytetään viimeisinä päivinä pelon kautta Yhdistyneiden kansakuntien pettämiseksi. Sekä ”petos” että petoksen aikaansaava ”valhe” on yksilöity Jumalan profeettallisessa Sanassa. Islamin rooli sekä paaviuden tuleminen seitsemän pään kahdeksanneksi pääksi on jo tunnistettu osaksi sitä sanomaa, joka viimeisinä päivinä avataan sineteistään ja joka on Jeesuksen Kristuksen ilmestys. Sen tähden Dareioksen petoksen paljastaminen Danielin kirjan kuudennessa luvussa on osa sitä sanomaa, joka muodostaa Keskiyön huudon sanoman. Petos on se tekijä, joka täysin parantaa kuolettavan haavan ja siten herättää paaviuden henkiin kahdeksantena ja viimeisenä valtakuntana. Dareioksen petoksessa nuo kaksi luopiopresidenttiä ja sata kaksikymmentä ruhtinasta ovat petoksen liittouman edustajia, jotka asetetaan Danielia vastaan.

Sata kaksikymmentä on Jumalan opetuslasten symboli helluntaina.

Ja niinä päivinä Pietari nousi ylös opetuslasten keskellä ja sanoi (ja nimiä oli koolla noin sata kaksikymmentä). Ap. t. 1:15.

Helluntai on sunnuntailain esikuva silloin, kun sinetti painetaan, ja ne sata kaksikymmentä ruhtinasta, jotka pettivät Dareioksen, ovat väärän papiston vertauskuva sunnuntailain aikana. Kahta niiden ryhmää, jotka pettivät kuninkaan, edustavat kaksi luopiopresidenttiä ja sata kaksikymmentä luopioruhtinasta. Nämä kaksi presidenttiä luetaan Danielin joukkoon, hänen, joka on profeetta. Ne kaksi luokkaa, jotka pettivät Dareioksen, edustavat väärin profeettojen ryhmää ja turmeltuneiden pappien ryhmää.

Voi paimenia, jotka hävitätte ja hajotatte minun laitumeni lampaat! sanoo Herra. Sentähden näin sanoo Herra, Israelin Jumala, paimenista, jotka kaitsevat minun kansaani: Te olette hajottaneet minun laumani ja karkoittaneet heidät pois ettekä ole pitäneet heistä huolta; katso, minä pidän teistä huolen teidän pahojen tekojenne tähden, sanoo Herra. Ja minä kokoan laumani tähteen kaikista maista, joihin olen heidät karkoittanut, ja tuon heidät takaisin heidän laitumilleen; ja he ovat hedelmälliset ja lisääntyvät. Ja minä asetan heille paimenia, jotka kaitsevat heitä; eivätkä he enää pelkää eivätkä säikähdä, eikä heistä ketään puutu, sanoo Herra.

Katso, päivät tulevat, sanoo Herra, jolloin minä herätän Daavidille vanhurskaan Vesan, ja kuningas on hallitseva ja menestyvä, ja hän on toteuttava oikeuden ja vanhurskauden maassa. Hänen päivinänsä Juuda pelastetaan, ja Israel on asuva turvallisesti; ja tämä on hänen nimensä, jolla häntä kutsutaan: HERRA MEIDÄN VANHURSKAUTEMME. Sentähden, katso, päivät tulevat, sanoo Herra, jolloin ei enää sanota: Niin totta kuin Herra elää, joka johdatti israelilaiset pois Egyptin maasta; vaan: Niin totta kuin Herra elää, joka toi ja johdatti Israelin heimon siemenen pohjoisesta maasta ja kaikista maista, joihin minä olin heidät karkoittanut; ja he saavat asua omassa maassansa. Minun sydämeni on murtunut sisimmässäni profeettain tähden; kaikki minun luuni vapisevat; minä olen kuin juopunut mies ja kuin mies, jonka viini on voittanut, Herran tähden ja hänen pyhien sanojensa tähden. Sillä maa on täynnä avionrikkomia; sillä kirouksen tähden maa suree; erämaan ihanat laitumet ovat kuivuneet, ja heidän menonsa on pahaa, eikä heidän voimansa ole oikea. Sillä sekä profeetta että pappi ovat saastaisia; jopa minun huoneessani minä olen havainnut heidän pahuutensa, sanoo Herra. Sentähden heidän tiensä on oleva heille kuin liukkaat polut pimeydessä: heitä sysätään eteenpäin, ja he kaatuvat niillä; sillä minä tuotan heille onnettomuuden, heidän rangaistuksensa vuonna, sanoo Herra. Jeremia 23:1–12.

Jeremian ”etsikon vuosi” on niiden salaliittolaisten tuomio, jotka pettivät Dareioksen. Väärien profeettojen ja pappien tuomio on profeetallisen Sanan aihe. Ja aivan kuten turmeltunut papisto johti Rooman viranomaisia harhaan Kristusta vastaan, Danielin kuudennen luvun salaliitto käsittelee juuri tätä samaa profeetallista totuutta.

Danielin viidennen luvun profeetalliset kehityslinjat esittävät toimeenpanevan tuomion, joka pannaan täytäntöön republikaanisen sarven ja Yhdysvaltain kansakunnan ylle sunnuntailaissa. Tuo tuomio toteutetaan kolmannen voi-huudon islamin kautta, joka on livahtanut valtakuntaan vartioimattoman eteläisen muurin kautta. Danielin kolmannen luvun sunnuntailain kehityslinja osoittaa, että Jumalan kansa korotetaan juuri tuona aikana lipuksi koko maailmalle. Kuudes luku keskittyy tuomioon, joka pannaan täytäntöön väärien profeettojen ylle tässä samassa historiassa.

Yhdysvalloissa sunnuntailain yhteydessä luopiosta protestanttisesta sarvesta muodostuu kaksi luokkaa: toinen, joka pitää sunnuntaita jumalanpalveluspäivänä, ja toinen, joka turhaan tunnustautuu pitävänsä sapattia jumalanpalveluspäivänä. Niiden vastineet republikaanisessa sarvessa ovat demokraatti- ja republikaanipuolueet. Kumpaakin näistä kahdesta luopiosta sarvesta esikuvallisesti kuvasivat saddukeukset ja fariseukset Kristuksen aikana. Myös kaksi luopiopresidenttiä ja satakaksikymmentä pappia Dariuksen eksytyksessä edustavat protestantismin luopiosarven kahta kategoriaa. Vaikka he olivatkin tosiasiallisesti poliittisia henkilöitä aikana, jolloin kertomuksen tapahtumat sijoittuvat, profeetallinen asiayhteys osoittaa, että juuri luopunut uskonnollinen valta eksyttää valtiota.

Kertomus, sellaisena kuin se on kuvattuna Karmelinvuorella, osoittaa kaksi väärien profeettojen ryhmää: Baalin profeetat ja metsikön profeetat (Astarot). Yhdessä ne ovat seurakunnan ja valtion liiton esikuva, sillä Baal on miespuolinen jumaluus ja Astarot naispuolinen jumaluus. Elia lopulta teloitti Karmelinvuoren väärät profeetat, samoin kuin Danielin kuudennen luvun salaliittoon liittyneet heitettiin leijonain luolaan.

Ja Elia sanoi heille: Ottakaa Baalin profeetat kiinni; älköön yksikään heistä pääskö pakoon. Ja he ottivat heidät; ja Elia vei heidät alas Kisonin purolle ja surmasi heidät siellä. 1. Kun. 18:40.

Samassa Karmelvuoren kertomuksessa, jota Johannes Kastaja edustaa, pettävä valta on tytär. Molemmissa kertomuksissa pettäjät tunnistetaan tanssiviksi, joko uhrilahjansa ympärillä Karmelvuorella tai Herodeksen juopuneilla syntymäpäiväjuhlilla, joissa Salome esitti petoksen tanssinsa. Yhdessä nämä kaksi linjaa osoittavat kirkon ja valtion yhdistelmän, joka saa täyden muotonsa sunnuntailaissa, sekä sen, että Yhdysvaltojen luopuneet kirkot ovat Herodiaan tyttäriä; Herodias on Iisebel, ja molemmat edustavat katolisuutta. Herodeksen syntymäpäivä merkitsee maan pedon kuudennen valtakunnan loppua, mutta samanaikaisesti se merkitsee raamatullisen profetian seitsemännen valtakunnan (Yhdistyneet Kansakunnat) syntymäpäivää.

Juuri siinä lupauksessa, jonka Herodes antaa Salomelle, hän suostuu antamaan Salomelle puolet valtakunnastaan, mikä osoittaa, että seitsemäs valtakunta edustaa yhdistelmää, jossa on puolet kirkkoa ja puolet valtiota. Valtakunta alkaa, kun Johanneksen pää annetaan Herodiaalle. Tästä syystä seitsemännen valtakunnan esitetään Ilmestyskirjan seitsemännessätoista luvussa jatkuvan vain vähän aikaa. Juuri sunnuntailaissa kolminkertainen liitto pannaan toimeen, sillä siinä ne kymmenen kuningasta suostuvat antamaan lyhytikäisen valtakuntansa pedolle yhdeksi ”hetkeksi”. Tuo yksi ”hetki” on sunnuntailakriisin ”hetki”, joka alkaa Yhdysvalloissa ja päättyy, kun Miikael nousee.

Ja ne kymmenen sarvea, jotka näit, ovat kymmenen kuningasta, jotka eivät vielä ole saaneet valtakuntaa; mutta he saavat vallan kuninkaina yhdeksi hetkeksi pedon kanssa. Näillä on yksi mieli, ja he antavat voimansa ja valtansa pedolle. Nämä käyvät sotaa Karitsaa vastaan, ja Karitsa voittaa heidät; sillä hän on herrain Herra ja kuningasten Kuningas; ja ne, jotka ovat hänen kanssaan, ovat kutsutut ja valitut ja uskolliset. Ilmestys 17:12–14.

Kymmenen kuningasta, joita Herodes edustaa, sopivat seitsemännen valtakunnan syntymäpäivänä antavansa puolet valtakunnastaan pedolle sunnuntailakriisin aikana, jota kuvataan ”yhdeksi hetkeksi”. Tuona ”hetkenä” käsiala kirjoitetaan Belsassarin seinälle. Tuona ”hetkenä” Sadrak, Meesak ja Abed-Nego heitetään pätsiin ja korotetaan pilvessä, niin kuin Ilmestyskirjan yhdennentoista luvun kaksi todistajaa. Kolminkertainen liitto saatetaan kokoon maan pedon toimeenpaneman petoksen avulla, sen pedon, joka saa tulen lankeamaan taivaasta ihmisten nähden.

Ja minä näin toisen pedon nousevan maasta; ja sillä oli kaksi sarvea niin kuin karitsalla, ja se puhui niin kuin lohikäärme. Ja se käyttää kaikkea ensimmäisen pedon valtaa sen nähden, ja saattaa maan ja siinä asuvaliset kumartamaan ensimmäistä petoa, sitä, jonka kuolinhaava parani. Ja se tekee suuria ihmeitä, niin että saa tulenkin lankeamaan taivaasta maahan ihmisten nähden, ja eksyttää maan päällä asuvaliset niillä ihmeillä, joita sen sallittiin tehdä pedon nähden; sanoen maan päällä asuvalisille, että heidän tuli tehdä kuva pedolle, jolla oli miekanhaava ja joka virkosi eloon. Ilmestys 13:11–14.

Maaailmaa eksytetään, ei niinkään ihmeillä, vaan ”niiden ihmeiden keinoin”, joita hänellä oli valta tehdä. Ilmaus ”niiden ihmeiden keinoin” on lisätty sanamuoto, mutta se asettaa ihmeet oikeaan painotukseen, mikä on syytä panna tarkoin merkille. Tapa, jolla väärä sanoma (tuli taivaasta)

eksyttää maailman, on tärkeä tunnistaa, sillä elämme nyt juuri siinä historian vaiheessa, jossa maapallon väestöjä hypnotisoidaan ”tiedon valtatiellä”, jota maailmanlaajuiset maan kauppiaat hallitsevat ja manipuloivat. Tämän aiheen jätämme myöhempiin artikkeleihin, mutta panemme nyt yksinkertaisesti merkille, että se presidenttien ja ruhtinaiden eksytys, joka kohdistettiin Dareiookseen, on erityinen profeettallinen aihe, joka sisältää useita toisiinsa liittyviä osatekijöitä, jotka on tunnistettava.

Kolminkertainen liitto kootaan yhteen Salomen aistillisen tanssin petoksen kautta hallitsijain edessä Herodeksen syntymäpäiväjuhlassa. Se petos, joka pakotettiin Pilatuksen eteen ja joka oli luonteeltaan kaksinkertainen, oli syytös siitä, että Kristus aiheutti ja yllytti kapinaa valtiovaltaa vastaan, ja myös siitä, että Hän pilkkasi uskonnollista valtaa vastaan. Tuossa historiassa kolme vastustajaa tuli yhteen. Roomalainen valta (valtio), Barabbas, väärä Kristus (väärä profeetta), ja luopunut juutalainen kirkko (peto). Luopunut kirkko petti Rooman vallanpitäjän (valtion) kaksinkertaisella valheella kapinasta ja jumalanpilkasta.

Kun Darius viimein havahtuu pettäjiensä motiiviin, hänet pakotetaan heittämään Daniel leijonien luolaan. Daniel rikkoi valtion lakia olemalla kuuliainen Jumalan laille. Dareiokselle esitetty valhe toteutettiin korottamalla Dareioksen ylpeyttä ja estämällä näin häntä tunnistamasta pettäjiensä motiivia. Valhe ja petos Danielin ja leijonien luolan kertomuksessa määrittävät kuuliaisuuden Jumalalle jumalanpilkaksi ja kapinaksi, mikä oli sama kaksitahoinen petos ristillä, ja ristin tienviitta on linjassa sunnuntailain tienviitan kanssa.

Uskonnollista eksyttävää valtaa kohtaava rangaistus on Raamatun profetian aihe, samoin kuin sekin, että uskonnollinen valta eksyttää valtiollisen vallan.

”Kansa näkee, että sitä on petetty. He syyttävät toinen toistaan siitä, että ovat johtaneet heidät perikatoon; mutta kaikki yhtyvät kasaamaan katkerimman tuomionsa palvelijoiden päälle. Uskottomat paimenet ovat ennustaneet miellyttäviä asioita; he ovat johtaneet kuulijansa tekemään mitättömäksi Jumalan lain ja vainoamaan niitä, jotka tahtoisivat pitää sen pyhänä. Nyt nämä opettajat tunnustavat epätoivossaan koko maailman edessä petostyönsä. Kansanjoukot ovat raivon vallassa. ’Me olemme hukassa!’ he huutavat, ’ja te olette meidän turmiomme syy;’ ja he käyvät väärin paimenten kimppuun. Juuri ne, jotka kerran ihailivat heitä eniten, lausuvat heidän ylitseen mitä kauheimpia kirouksia. Juuri ne kädet, jotka kerran seppelöivät heidät laakeriseppeleillä, kohotetaan heidän tuhkokseen. Miekat, joiden oli määrä surmata Jumalan kansa, käytetään nyt heidän vihollistensa tuhoamiseen. Kaikkialla on riitaa ja verenvuodatusta.” Suuri taistelu, 655.

Uskonnollisia johtajia vastaan käännytään armonajan päätyttyä, sillä heidän laumansa ymmärtävät, että heitä oli petetty uskonnollisten johtajien levittämällä valheella. Presidentit ja ruhtinaat perheineen kärsivät kaikki saman kostavan tuomion sen valheen tähden, jota he levittivät. Kun Elia surmasi väärät profeetat Karmelinvuorella, sama kosto kuvataan Ilmestyskirjan yhdestoista luvun ”suuressa maanjäristyksessä”, jolloin ”seitsemän tuhatta” kukistuu.

Ja samalla hetkellä tapahtui suuri maanjäristys, ja kaupungin kymmenes osa sortui, ja maanjäristyksessä sai surmansa seitsemäntuhatta ihmistä; ja jäljelle jääneet pelästyivät ja

antoivat kunnian taivaan Jumalalle. Ilmestys 11:13.

Ranskan vallankumouksen suuren maanjärityksen täyttymyksessä ne seitsemän tuhatta, jotka surmattiin, edustivat Ranskan kuninkaallista valtaa. Suuren maanjärityksen ”hetkellä”, joka on sunnuntailaki, ne seitsemän tuhatta, jotka surmataa, edustavat seitsemännen päivän adventisteja, jotka kumartavat Roomaa, sillä vain ne, jotka ymmärtävät seitsemännen päivän sapatin vastuullisuuden, saavat pedon merkin, kun sunnuntailaki tulee voimaan.

Sapattikäskyn muuttaminen on Rooman kirkon vallan merkki tai tunnus. Ne, jotka neljännen käskyn vaatimukset ymmärtäen valitsevat viettää väärää sapattia oikean sijasta, osoittavat siten kunnioitusta sille vallalle, jonka yksinomaisesta määräyksestä sitä vietetään. Pedon merkki on paavillinen sapatti, jonka maailma on ottanut vastaan Jumalan määräämän päivän sijaan.

”Mutta pedon merkin vastaanottamisen aika, sellaisena kuin se on profetiassa määrätty, ei ole vielä tullut. Koetuksen aika ei ole vielä tullut. Jokaisessa kirkossa on tosi kristittyjä, roomalaiskatolinen yhteisö mukaan luettuna. Ketään ei tuomita, ennen kuin hän on saanut valon ja nähnyt neljännen käskyn velvoittavuuden. Mutta kun annetaan asetus, joka pakottaa viettämään vääräennettyä sapattia, ja kun kolmannen enkelin voimallinen huuto varoittaa ihmisiä pedon ja sen kuvan palvomisesta, raja väärän ja todellisen välillä vedetään selvästi. Silloin ne, jotka yhä edelleen pysyvät rikkomuksessa, saavat pedon merkin otsaansa tai käteensä.

”Nopein askelin me lähestymme tätä aikaa. Kun protestanttiset kirkot yhtyvät maalliseen valtaan ylläpitääkseen väärää uskontoa, jonka vastustamisen vuoksi heidän esi-isänsä kärsivät ankarinta vainoa, silloin paavillinen sapatti tullaan panemaan täytäntöön kirkon ja valtion yhdistetyllä vallalla. Tapahtuu kansallinen luopumus, joka päättyy ainoastaan kansalliseen perikatoon.” Bible Training School, February 2, 1913.

Ne ”seitsemän tuhatta”, jotka kukistetaan suuren maanjärityksen ”hetkellä”, toisin sanoen sunnuntailailla, rinnastuvat myös siihen ”seitsemään tuhanteen”, jotka Elian aikana kieltäytyivät kumartamasta Iisebeliä.

Mutta minä olen jättänyt itselleni Israeliin seitsemäntuhatta, kaikki ne polvet, jotka eivät ole notkistuneet Baalille, ja jokaisen suun, joka ei ole häntä suudellut. 1. Kun. 19:18.

Ensimmäinen viittaus seitsemään tuhanteen yksilöi uskollisen joukon, joka kieltäytyi kumartamasta Iisebeliä, ja viimeinen viittaus kuvaa jäännöstä, joka kumartaa Iisebeliä. Kun paavius sunnuntailaissa valloittaa ihanan maan (Ilmestyskirjan kolmannentoista luvun maapeto), yksi luokka ”kukistetaan” ja toinen luokka pääsee Babylonin vallan käden ulottumattomiin, sillä silloin alkaa sanoma kehotuksesta lähteä ulos Babylonista.

Hän tulee myös ihanaan maahan, ja monet maat kukistetaan; mutta nämä pelastuvat hänen kädestään: Edom, Moab ja ammonilaisten parhaimmisto. Daniel 11:41.

Sana ”countries” on lisätty sana, sillä monia maita ei sunnuntailain yhteydessä ”kukisteta”, mutta monet yksittäiset seitsemännen päivän adventistit kukistetaan, sillä siinä vaiheessa ainoastaan heidät pidetään vastuullisina kolmannen enkelin valosta. He ovat nuo ”monet”, sillä he olivat niitä,

jotka oli kutsuttu olemaan niiden joukossa, jotka saivat Jumalan sinetin, mutta he hylkäsivät tuon kutsun.

Ja hän sanoi hänelle: Ystävä, kuinka sinä olet tullut tänne sisälle ilman häävaatetta? Mutta hän jäi sanattomaksi. Silloin kuningas sanoi palvelijoille: Sitokaa hänet käsistä ja jaloista ja viekää hänet pois ja heittäkää ulos pimeyteen; siellä on oleva itku ja hammasten kiristys. Sillä monet ovat kutsutut, mutta harvat valitut. Matteus 22:12–14.

Ruhtinaiden ja päämiesten petos Danielin kuudennessa luvussa osoittaa sen uskonnollisen vallan rangaistuksen, joka pettää valtiollisen vallan.

Ja kuningas käski, ja ne miehet, jotka olivat syyttäneet Danielia, tuotiin esiin, ja heidät heitettiin leijonain luolaan, he itse, heidän lapsensa ja heidän vaimonsa; ja leijonat valtasivat heidät ja murskasivat kaikki heidän luunsa, ennen kuin he olivat ehtineet luolan pohjalle. Daniel 6:24.

Jatkamme Danielin kirjaa seuraavassa artikkelissa.

Ja mitä vielä sanoisin? Aika loppuisi minulta, jos kertoisin Gideonista ja Baarakista ja Simsonista ja Jeftasta, sekä Daavidista ja Samuelista ja profeetoista; jotka uskon kautta kukistivat valtakuntia, harjoittivat vanhurskautta, saavuttivat lupaukset, tukkivat leijonain kidat. Hepr. 11:32, 33.